

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 7.

V Ljubljani, 1. julija 1891.

Leto XXI.

Nova srajca.

Mati šiva, mati poje:
 „Vbadaj pridno mi šivanka,
 Delaj srajco za Ivanka,
 Za Ivanka, dete moje.“

Mati šiva, sinka zove:
 „Pridi sinko, k meni sedi,
 Pa govori in povedi,
 Kje dobé se srajce nove?“

„Naredí nam jih šivilja,
 Vi šivilja, mati naša!“ —
 Mati zopet ga poprašá
 „Kdo pa platno nam pošilja?“

„Platno tkalec nam natkál je,
 Tkalec dober naš je oče.“ —
 „A brez níti ni mogoče,
 Kje dobé jih?“ — praša dalje.

„„Prelje predejo jim níti,
 Teta naša zna posebno;“ —
 „Pa predivo je potrebno,
 Treba to poprej dobiti.“

„„Trle lan tarice vlani,
 Pomagala jim je dekla;“ —
 „Da ti srajco bom oblekla,
 Kje se lan dobí, naznani!“

„„Njivo preorali voli,
 Lan rodila nam je njiva.“ —
 „Sinček to se še zmeníva,
 Kar ne zabi mi nikoli:“

Kdo kalí je vzbudil speče,
 Lanu rasti dal veselo?
 Ti molčíš, — glej to je delo
 Božje, Bog nam vir je sreče.

Moli, delaj! to pravilo
 Naj te vse življenje spremlja
 Da ti sreče dom bo zemlja. — —
 Dete, bodeš li pomnilo?“

Fr. Krek.

